Anul al 55-lea

EXEMPLARUL | In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/938

Nr. 159 Duminică 12 Iunie 1938
14 Pagini P. IIII

ABONAMENTE
IN ŢARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tarifuL poştal şi valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL", S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

ABONAMENTE
IN ŢARĂ
pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei
ILUSTR. ROMÂNĂ şi UNIV.-SPORT câte 500 lei

DIRECTOR
ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT:
STELIAN POPESCU

Muncă şi credinţă

In cuvântarea rostită cu prilejul serbărilor dela 8 Iunie, M. S. Regele a arătat înţelesul real al muncii pentru binele obştesc, al acelor sforţări individuale contopite pe făgaşul spre care se îndrumă marile interese ale colectivităţii.

Scoţând în evidenţă opera realizată de străjerie, într'o jumătate de deceniu, Suveranul a sintetizat principiul că munca înălţătoare a fiecăruia constitue cheia de boltă a puterii naţionale româneşti.

Trebue să pătrundă în sufletele tuturora această credinţă neclintită, că suprema datorie e de a contribui la propăşirea neamului şi că firească îmbinare a tuturor străduinţilor trebue să ducă la acea unitate indispensabilă care este baza constructivismului şi a consolidării.

Fără preget, fără răgaz, tineretul are datoria să meargă să lumineze pe cei în neştiinţă, să dea cu răbdare şi persistenţă fraţilor lor toate îndrumările şi sfaturile, acolo unde se simte atâta nevoe.

Să intre în suflete convingerea că nimic din acel tot destinat colectivităţii nu trebue lăsat uitării; că fiecare faptă folositoare obştei contribue la oţelirea neamului; că totul trebue să fie condus de ţelul suprem care e dragostea de Patrie, dragostea de pământul în care ne-am născut, dragostea faţă de poporul din care ne mândrim că facem parte.

Sforţările fiecăruia trebue să tindească la propăşirea ţării; meritul fiecăruia să fie un adaos la progresul entităţii naţionale, „individualitate şi comunitate", cum a caracterizat-o atât de minunat primul Cetăţean al ţării, M. S. Regele Carol II.

Aceasta constitue esenţa însăşi a patriotismului, a acelui sentiment adânc săpat în inimile şi în conştiinţele tuturora şi care de veacuri a format pavăza de care s'au izbit toate vicisitudinile vremurilor.

Patriotismul bazat pe solidaritatea sforţărilor comune, pe aceiaş linie de unitate sufletească, patriotismul slujit de credinţa vie în calităţile neamului tău, el singur constitue baza tuturor închegărilor, el singur construeşte zidul puternic de care se vor sparge adversităţile, în ziua când vre-un pericol s'ar abate peste ogoarele în care odihnesc de secole osemintele înaintaşilor noştri, cari ne-au lăsat sfânta îndatorire de a duce mai departe, spre progres şi civilizaţie, destinele României moderne.

Refacerea ţării prin sat

de AL. GREGORIAN

Mişcarea de redresare a ţării noastre, care s'a generalizat în ultimii ani într'un ritm frenetic şi angajează tot mai mult sporul energiilor româneşti în marea operă constructivă iniţiată de Mon: h, pune în mod deosebit accentul pe sat. Fenomenul acesta este caracteristic timpului nostru.

Satul, eri, era aproape numai pretext literar şi zestre electorală. Imaginea lui idilică mobila frumos fantezia poeţilor romantici şi era de efect. Ţăranii intrau în antologie cu opinci încâlcurate, cu pantaloni de şai, cămaşe cu şabace şi, neapărat, cu tufănică la pălărie, chiuind, jucând, făcând cu ochiul „junei Rodice" care „voioasă trece pe lângă junii semănători", cântând din fluer, însfârşit cotropiţi de toate bucuriile pământului care le surâdeau ca'n Odele lui Horaţiu...

Exagerările politicei aduse satul într'un hal fără hal

Nu contestăm înfăptuirile bune ale regimului trecut. Dar absent de cele mai multe ori de la problemele reale şi adânci ale vieţii noastre rurale, centrul politic menţinea cu satul raporturi de pur interes electoral. In afară de soroacele când venea în persoană bărbatul de stat ca să arunce în goana maşinei stoluri de manifeste tandre şi să ţină discurs, promiţând demagogic marea cu sarea, comuna rămânea în seama primarului şi a vătăşelului.

Ei gospodăreau cum îi tăia căciula, ei căpătuiau pe vajnicii agenţi electorali în bugetul comunal şi ei „îngrijeau" chiar de cultura satului ca factori principali ce erau în comitetele şcolare. Se crease astfel o mentalitate nenorocită la sate. Impărţiţi în diverse tabere politice, ţăranii noştri aşteptau rotatia taberilor la putere ca să fie scutiti de prestaţii, să-şi la copiii dela şcoală ca să-i mâe cu vacile şi să mai capete prin intervenţia deputatului împrumut pe la vre-o bancă.

Vina, firească, nu era a lor. Vinovaţii cei mari erau oamenii aceia fără suflet şi fără cap, politicianii care îi încăerau în gâlcevi, îi smulgeau dela plug ca să-i târască pe străzile Bucureştilor urlând, îi învăţau să nu răsvrătească şi îi lăsau pe urmă cu sufletele pustiite, năuciţi, aşteptând... Lucrurile acestea au fost arătate la timp în ziarul nostru.

Vinovaţi, deopotrivă, sunt şi intelectualii plecaţi din bătăturile satului şi care, odată ajunşi în situaţii de răspundere, uită de unde au pornit, uită durerile şi marile mizerii ale locurilor natale: desrădăcinaţii.

Un singur om am văzut în ţara aceasta întorcându-se, după atâtea suişuri în viaţă, nostalgic şi discret la ai lui pe ulicele copilăriei, ca să ridice aproape din nou cătunul său natal cu biserică nouă, cu şcoală nouă, cu primărie nouă, cu dispensar, cu bae şi bibliotecă. Omul acesta este însă dintr'altă lume şi e o excepţie.

Acum satul este din nou la ordinea zilei. Dar nu ca motiv liric şi nici ca moşie electorală. Ci ca preocupare reală şi serioasă, ca nod al problemei de refacere a ţării şi de regenerare a rasei.

S'a văzut că într'un stat de ţărani ca al nostru, satul e şi rămâne singurul lui zăcământ de forţe. Aici zac puterile vii ale naţiei. Aici sunt isvoarele sufletului românesc. Aici, pe cleata de grâu a ţăranului e matca vieţii economice. Aici e baza apărării noastre naţionale. Şi importanţa satului, neglijat până eri, îşi capătă astfel, printr'o nouă concepţie, locul meritat în ordinea problemelor de stat ale timpului.

Fixarea satului în centrul vieţii româneşti sau, invers,

(Continuare in pagina 2-a)

SCRISORI DIN ROMA

Populareа coloniilor

de N. de ALDISIO

Roma, Iunie

Peste cinci luni, sau ca să fim mai precişi, la 28 Octombrie viitor, la a 16-a aniversare a marşului asupra Romei, 1800 de familii italiene ţărăneşti, corespunzând la aproximativ 15.000 de inşi, îşi vor părăsi locurile de origină, spre a se muta în Libia, unde vor forma opt noui centre, îndoind dintr'odată populaţia colonială agricolă. E vorba de cea mai mare strămutare colectivă şi simultană, despre care avem ştiri sigure. Dar emigrarea acestor 15.000 de inşi nu reprezintă decât începutul populării treptate, dar rapide, a Libiei cu colonişti veniţi din patria mamă. Planul de colonizare prevede că până în 1940, cel puţin 3000 de familii, echivalând cu vreo 35.000 de inşi, se vor alătura de acelea cari muncesc de pe acum în Libia. Pe urmă, se va putea vorbi de cifre cu mult mai importante, căci se afirmă că numai Djebelul cirenaic oferă loc la peste 300.000 italieni şi că alţi 100.000 vor putea să se stabilească în chip convenabil pe restul teritoriului Libiei, unde viaţa oraşenilor se desfăşoară în bune condiţiuni.

Prin această plecare, guvernul fascist înţelege să facă faţă situaţiei creată de colonizarea capitalistă liberă care, chiar dacă ar reuşi să înfrângă dificultăţile financiare în care se bate, va tinde mereu la forma latifundiilor, în antiteză cu doctrina fascismului, şi din care nu pot decurge, aşa se crede aci, decât aceleaşi rele ce derivau din vechea economie italiană. Trebue să se ţină seama, afară de aceasta, că italienii cari sunt acum în Libia nu trec

(Continuare in pag. 2-a)

Serbarea zilei tineretului

M. S. Regele, Marele Voevod Mihai, înalţii demnitari ai statului şi un public imens au asistat Joi la desfăşurarea programului străjeresc pe stadionul A. N. E. F.

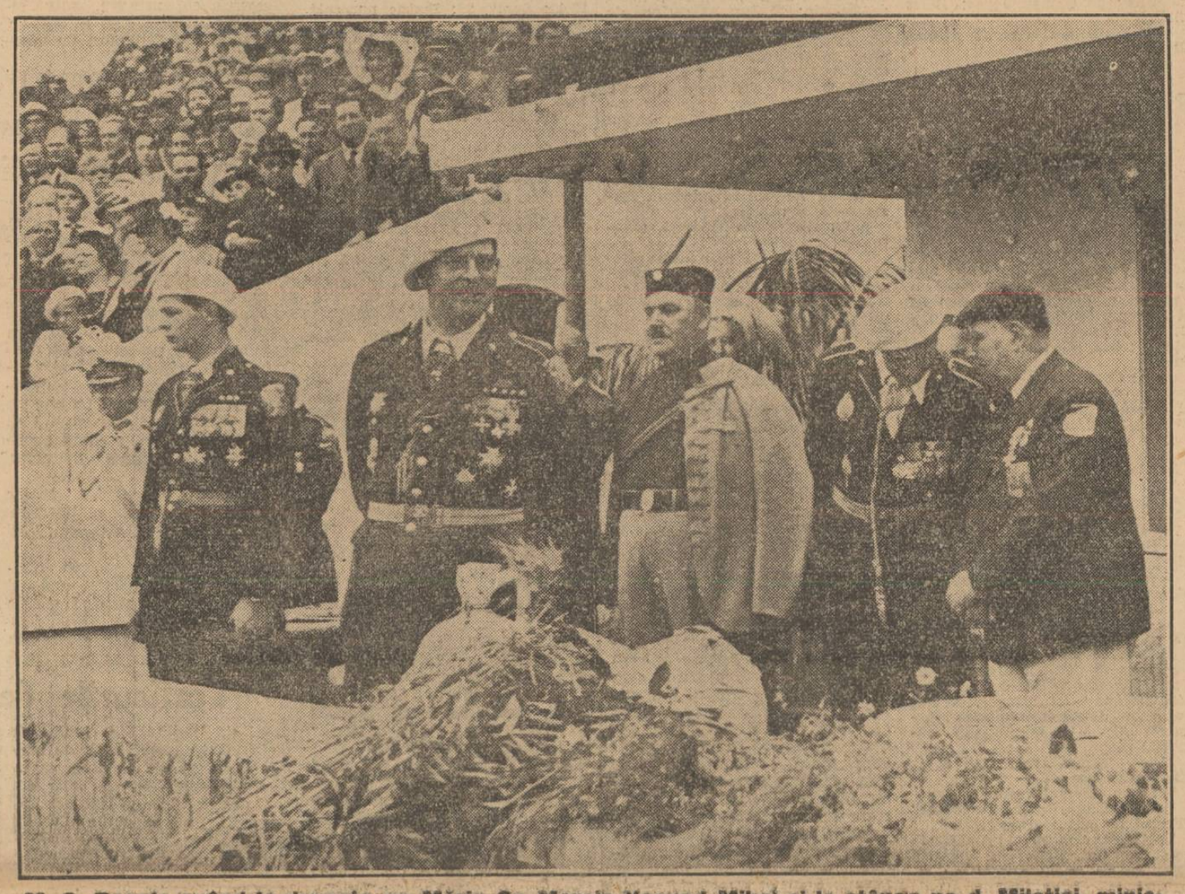

M. S. Regele având la dreapta pe Măria Sa Marele Voevod Mihai şi la stânga pe d. Miletici, ministrul educaţiei fizice din Iugoslavia, primeşte defilarea.

Marile serbări ale tineretului neputându-se desfăşura în întregime în ziua de 8 Iunie, ziua Restauraţiei, din cauza timpului neprielnic, au continuat Joi dimineaţă, în incinta marelui stadion al „A. N. E. F."-ului în prezenţa M. S. Regelui, a Măriei Sale Marelui Voevod Mihai, a consilierilor regali, a membrilor guvernului, a membrilor corpului diplomatic, a reprezentanţilor Casei Regale, a capilor autorităţilor civile şi militare, a foştilor demnitari, etc.

Ca şi Miercuri dimineaţa, incinta marelui stadion era ocupată de imensa massă a tineretului, compusă din 10 mii de străjeri şi străjere.

In tribunele pline până la refuz au luat loc în afară de oficialităţi, un public imens.

*

La ora 8,30, d. maior Sidorovici comandantul Străjii Ţării, a primit raportul unităţilor de pe teren şi adresându-se marelui careu în mijlocul căruia flutura marele pavilion ridicat în ajun cu ceremonialul cuvenit, a spus:

„Comandantul Străjii Ţării vă mulţumeşte pentru proba ce aţi făcut-o şi munca ce aţi prestat-o, trecând cu strălucire examenul zilei de Joi.

Aţi fost cu toţii la înălţimea chemării voastre.

Vrednici străjeri şi străjere, vă mulţumesc şi vă spun: Sănătate!

SOSIREA MARELUI VOEVOD MIHAI

La ora 8,45, sosirea Măriei Sale Marelui Voevod Mihai este anunţată de muzica străjerească.

Moştenitorul Tronului, după ce a coborît din maşină, a trecut în revistă marele careu străjeresc, în uralele entuziaste şi nesfârşite ale întregului tineret aflat pe stadion.

Sosirea Suveranului

La ora 9 precis, maşina regală îşi face apariţia, în timp ce muzica străjerească intonează imnul de salut al Suveranului: „Toţi străjerii Majestate, Vă urează „Sănătate".

Sirena stadionului salută deasemeni sosirea Marelui Străjer printr'un şuerat prelung.

După ce primeşte raportul comandantului Străjii Ţărei, M. S. Regele trece în revistă unităţile străjereşti de pe teren.

Urale puternice şi necontenite au izbucnit din toate piepturile.

Suveranul, împreună cu Măria Sa Marele Voevod Mihai, a luat loc apoi în tribuna regală, fiind înconjurat de căpeteniile Străjii Ţării.

Desfăşurarea programului

Programul străjeresc s'a început prin intonarea cântecelor „Noi străjeri de pretutindeni" şi „Bătuta", cântate de toţi cei 10.000 de străjeri şi străjere cari alcătuiau marele careu din incinta stadionului.

A urmat urarea străjerească către Suveran, urare căreia M. S. Regele I-a răspuns strigând tuturor celor de faţă: „Sănătate"!

Răspunzând regescului salut toţi străjerii şi străjerele, au strigat la rândul lor „Sănătate!", în timp ce salutau cu mâna dreaptă întinsă spre cer.

S'a desfăşurat apoi primul ansamblu de gimnastică.

3000 de străjeri şi străjere din cursul primar, au executat diferite mişcări ritmice, într'o aliniere şi o ordine desăvârşită.

După terminarea ansamblului de gimnastică, străjerii şi străjerele au executat dansuri naţionale, înjghebând cu metodă şi entuziasm 72 de hore.

S'au făcut apoi exerciţii de semnalizare cu ajutorul a 6000 de fanioane tricolore, formându-se fraza „Trălască Marele Străjer".

PARTEA A DOUA A PROGRAMULUI

In partea a doua a programului s'a desfăşurat un minunat ansamblu al unităţilor de străjere, cuprinzând 3000 de eleve din cursul secundar şi din organizaţia sportivă A. C. F.

După executarea unor graţioase mişcări de gimnastică ritmică, străjerele au făcut o reuşită demonstraţie de montare şi demontare a corturilor, precum şi un exerciţiu de prim ajutor cu brancardele.

La sfârşit, străjerele au format aşezându-se la pământ, un uriaş cifru regal.

Partea a III-a

Partea a treia a programului a cuprins exerciţiile de ansamblu ale unităţilor de străjeri, alcătuite din elevii şcoalelor secundare, în frunte cu centuria Marelui Voevod Mihai, tinerii înscrişi în organizaţia A. C. T., precum şi elevii liceului militar dela Mânăstirea Dealului, cari au făcut o deosebită impresie, atât prin ţinuta lor impecabilă, cât şi prin uniforma lor albă şi albastră, extrem de decorativă.

La flancul drept al stadionului, primul în rândul comandanţilor cari conduc mişcările de ansamblu, este Măria Sa Marele Voevod Mihai.

Când Moştenitorul Tronului vine să-şi ia locul în primire, publicul din tribune îi face o entuziastă manifestaţie.

După executarea a numeroase figuri de gimnastică, străjerii liceului militar formează în mijlocul stadionului steaua Străjii Ţării, iar ceilalţi străjeri, conturează cu trupurile lor, de jur împrejur, harta României Mari.

In timp ce toţi străjerii stau de strajă, cu un genunchi la pământ şi salutând cu mâna dreaptă în aer, un glas puternic răsună'n difuzoare:

„La chemarea Marelui Străjer, au răsărit pe tot cuprinsul Ţării, 2 milioane de străjeri..."

Entuziasmul tuturor e de nedescris. In urale puternice, toţi aclamă pe Suveran.

DEFILAREA

In sfârşit, stadionul se goleşte metodic, şi toate unităţile se pregătesc de defilare.

Primul care deschide calea rândurilor compacte ale celor 10.000 de străjeri, este d. Teofil Sidorovici, comandantul Străjii Ţării.

Urmează comitetul permanent al Străjeriei şi statul major al Străjii Ţării.

Vin apoi: „Uniunea federaţiilor sportive din România" în rândurile căreia păşeşte d. subsecretar de Stat, general Gabriel Marinescu, „Şoimii Carpaţilor", „Arcaşii", grupările organizaţiilor „A. C. F." şi „A. C. T.", comandamentul falangei străjerilor, comandamentul falangei străjerelor şi grupul compact al comandanţilor purtători ai drapelelor şi fanioanelor tuturor unităţilor.

La scurtă distanţă şi-au făcut apariţia: Comandantul reprizelor cari au participat la demonstraţii, fanfara stolului şcoalei de elevi-muzicanţi militari din Bucureşti, Comandantul reprizei I, trei cohorte de străjeri de curs primar şi trei cohorte de străjere de curs primar, cari au defilat având în mână fanioane tricolore şi cântând „Imnul străjeresc".

După o mică pauză au defilat: Comandanta legiunei Bucureşti, comandantele fără unităţi, fanfarele liceelor din Chişinău, Oradea, Soroca, şi Sânicolaul Mare (Timiş Torontal), Comandanta reprizei II, cohortele I şi IV de străjere şi cohorta „A. C. F.".

După o nouă distanţă a început defilarea reprizei III.

Primul era Comandantul legiunii, după care veneau fanfarele străjereşti din Chişinău (şcoala normală), Deva, Iaşi, Tg. Jiu, Craiova, Cernăuţi, Chişinău (liceul militar), Tg. Mureş şi Bucureşti (liceele „Principele Nicolae" şi „Marele Voevod Mihai"). Veneau apoi cohortele de străjeri, în fruntea cărora păşea falnic Marele Voevod Mihai, în uralele prelungite ale mulţimii.

A urmat defilarea liceului militar dela „Mânăstirea Dealului" a cărui apariţie a fost salutată de public cu aplause furtunoase.

In timp când străjerii acestei unităţi ajung în dreptul tribunei regale, trei avioane „Fleet" venind dela Braşov, se lasă jos de tot, ţâşnind din albastrul zărilor, şi lasă la picioarele Suveranului trei ştafete, reprezentând culorile drapelului naţional, în care era înscris pe pergament, omagiul braşovenilor pentru M. S. Regele Carol al II-lea.

După un nou lot de fanfare din provincie, defilează centuriile de specialişti.

Se perindă unităţile de străjere şi străjeri biciclişti, de alpinişti şi skiori din Predeal, de străjeri marinari din Bucureşti, Constanţa, Silistra, Timişoara şi Turnu Severin, centuria de străjeri aviatori, de apărare pasivă, detaşamentele de străjere şi străjeri călări şi detaşamentele „Juniorilor" din Braşov, în frumoase costume naţionale.

DEFILAREA CONCURENŢILOR IN CURSA „MARELE PREMIU AL AVIAŢIEI DE TURISM"

Au defilat apoi cei 15 aviatori şi aviatoare, cari au străbătut văzduhul României, pe o distanţă de peste 16.000 km., pentru a aduce M. S. Regelui omagiul respectuos al tuturor ţinuturilor, purtat pe căile nevăzute ale cerului.

Aliniaţi în rânduri de câte trei în aplauzele de simpatie ale publicului, demnii reprezentanţi ai turismului aerian, oprindu-se în faţa M. S. Regelui, au depus pe tribuna regală darurile aduse la bordul avioanelor, din toate unghiurile ţării.

Buchete de flori de câmp, spice de grâu şi crengi de pomi roditori, au fost primite de M. S. Regele, ofrande nepreţuite ale bogăţiei holdelor şi livezilor ţării noastre, simbolizând trăinicia legăturilor de totdeauna între Suveran şi poporul Său.

Impărţirea recompenselor sportive

După desfăşurarea defilării, Suveranul a împărţit premii tuturor acelora cari au concurat şi au eşit învingători în probele sportive organizate cu prilejul zilei Restauraţiei.

După ce a înmânat aviatorilor premiile cuvenite, M. S. Regele a primit din partea cicliştilor cari au venit dela Vadul Crişului, un ulcior simbolic.

Cu această ocazie a dat recompense alergătorilor învingători, în frunte cu Hrenciuc, Savanof şi Sandru.

SOSIREA ŞTAFETELOR

A urmat sosirea ştafetelor străjereşti din cele patru puncte cardinale ale ţării, în ordinea clasificaţiei.

Această ştafetă, a purtat fanioanele străjereşti pe drumurile ţării pe o distanţă totală de 2200 km. şi a fost alergată de 3500 de străjeri.

Invingătorilor, echipa pornită dela graniţa de Sud, Suveranul le-a înmânat „Cupa Restauraţiei".

*

După împărţirea premiilor, distincţiilor şi diplomelor celor cari au participat la aceste competiţiuni sportive, M. S. Regele şi Măria Sa Marele Voevod Mihai s'au suit în maşina regală, în timp ce muzica străjerească intona „Imnul salutului regal".

Apoi, în timp ce Suveranul şi Moştenitorul Tronului, părăseau incinta stadionului, muzica militară a batalionului de gardă a Palatului, a intonat „Imnul Regal".

La ora 12, sirena stadionului, a anunţat publicului printr'un şuerat prelungit, că marea sărbătoare a tineretului s'a sfârşit.

*

Ziua Sporturilor, care urma să se desfăşoare Miercuri după amiază a fost amânată pentru o dată ce se va fixa zilele acestea.

Gr. O. I.

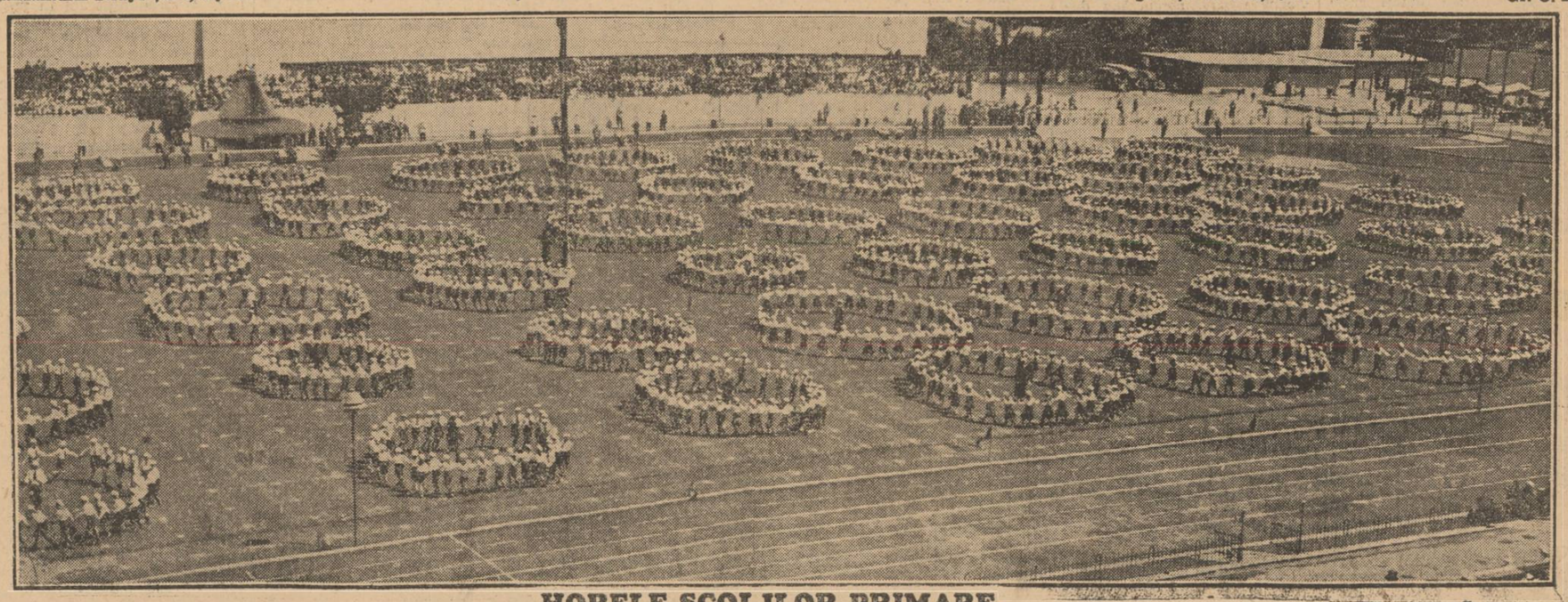

HORELE ŞCOLILOR PRIMARE